

NOVEMBER / 2018

MRAVENISKO

číslo 3 ■ ročník 9.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

www.szsbykalska.sk

V TOMTO ČÍSLE:

PROJEKT K 100. VÝROČIU VZNIKU ČSR

LÚČNICA

PLANETÁRIUM BRNO

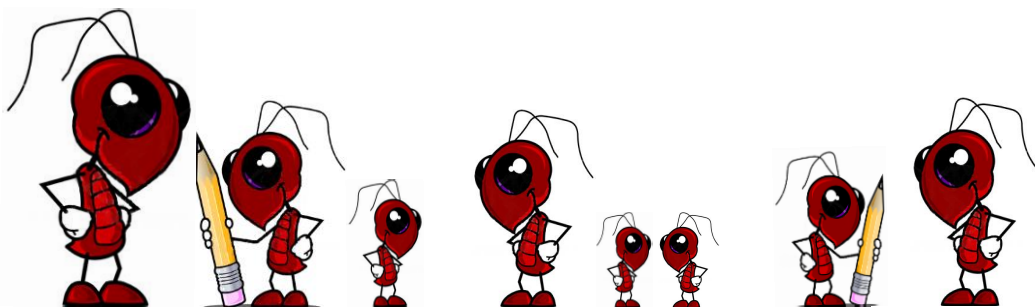
BIENÁLE ANIMÁCIE

ROZHOVOR

NÁSTENKA

ŠKD

PROJEKTY

Tlačená verzia časopisu Mravenisko vychádza vďaka finančnej zbierke rodičov detí 1. stupňa našej SZŠ. ĎAKUJEME!

SLOVO NA ÚVOD

Milí čitatelia,

s blížiacim sa adventom my dospelí riešime všeličo možné aj nemožné. Deti nás zasypávajú množstvom otázok. Čo prinesie Mikuláš, kedy a kam postaviť topánky, kedy treba písať list Ježiškovi a či Ježiško nosí darčeky aj dospelým, kedy začneme zdobiť stromček... Uvedomujem si to práve v tieto dni, kedy mi moji synovia dávajú podobné otázky. Už vedia, kedy chodí Mikuláš a hlavne, čo má priniesť. Aj sa pohašteria, keď riešia, či Mikuláš a Santa je ten istý. Keď som bol taký ak oni, k nám vždy v predvečer 6. decembra chodil Mikuláš, či dokonca Dedo Mráz, ktorý mal oblečený červeno-biely kostým a dlhú bielu bradu. V ruke mal palicu a vo veľkom mechu plno dobrôt. Neskôr pribudol aj Santa Claus. Dnes v rýchlom tempe, v ktorom všetci žijeme, zamieňame Deda Mráza a Santa Clausa za Mikuláša a spoločne deti ochudobňujeme o romantiku čarovnej chvíle. Jeden prinesie sladkosť do čižmy za okno, ďalší je na trhoch v meste alebo v nákupnom centre, aj u mamy alebo u otca v práci, do toho babka telefonuje, že aj u nej bol jeden z nich a nechal balíček – čo je viac ako dosť. Tajomné čaro sa pomaly vytráca. Samozrejme, deti prijímajú všetkých, ktorí nosia čosi dobré a sladké. Vtedy aj rady odrecitujú jednoduchú básničku alebo zaspievajú pesničku. Nakoniec príde ten najštedrejší, hoci najmenší – Ježiško. Verím, že deti Vianoce vnímajú nielen cez darčeky, ale najmä cez spoločne strávený čas, v kruhu rodiny. Na nastávajúce obdobie sa veľmi teším – verím, že s vami všetkými.

Miro Rapant

NOVEMBER

- 08. 11. – DOD, 1. stupeň
- 09. 11. – Bibliotéka, 2. W
- 14. 11. – Návšteva knižnice, 3.T
- 16. 11. – Prezentácia projektu 100. výročie vzniku ČSR, 2. W
- 16. 11. – Prezentácia žiackych projektov k 100. výročiu vzniku ČSR, 1. stupeň

- 18. 11.-28. 11. – Tvorba časopisu Mravenisko

Viac sa o novembrových akciách dozviete v nasledujúcom čísle časopisu Mravenisko.

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava a distribúcia: Miroslav Rapant

Spolupracovali: Anna Maňáková, Simona Šrubařová,
Monika Kakasová, Magdaléna Lederleitnerová, Vladimír Záškvára

Prispievatelia: žiaci 1. – 4. ročníka SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

AKCIE MESIACA

PROJEKT K 100. VÝROČIU VZNIKU ČSR

V utorok 16. 10. sme s Miou, Hankou a Marínou prezentovali projekt. Projekt bol o tom, ako sa ľudia obliekali v prvej Československej republike. Každý mal svoj text. Ja som mala text o tom, ako sa obliekali na dedine, čo nosili muži a ako sa obliekali pri športe. Môj otec aj točil kamerou. Po obede sme sa išli pozrieť na druhý stupeň do troch tried, lebo aj tam boli v *dobovo*

oblečení niektorí žiaci. V škole v ten deň bolo veľa detí, ktoré boli tak oblečené, lebo sme oslavovali **100. výročie vzniku Československej republiky**. Teta Ingrid si aj na konci niektoré dievčatá fotila, lebo sme boli oblečené ako v prvej Československej republike.

Veronika Melicherčíková, 3. T

PLANETÁRIUM BRNO

V piatok 26. 10. sme boli v Brne. Išli sme tam autobusom. Kým sa skončili prehliadku žiaci pred nami, my sme čakali vonku. Bol tam priestor rozdelený na tri časti. Jedna bola „kozmickej loď“, na druhej boli tri ďalekohľady a na tretej váha, ktorá ukazovala, koľko by som

vážila na inej planéte. Potom sme vstúpili dovnútra, odložili si veci a išli do haly, v ktorej sa premietalo. Sadli sme si na mäkké sedadlá a čakali, kým sa to začne. Prišla jedna milá pani a predstavenie sa začalo. Najskôr to bolo o východe a západe Slnka. Potom sa začalo rozprávať o *Mliečnej dráhe* a o tom, prečo niektoré časti na oblohe sú tmavé a prečo niektoré svietia. Zrazu sa na strope zjavili planéty *Neptún, Urán, Saturn a Mars*. Postupne sme sa ku každej viac priblížili a všetky si podrobne ukázali. Na záver nám pustili film *Zem v pohybe*. Po jeho skončení sme sa obliekli a odišli do *Vida parku*. V planetáriu sa mi veľmi páčilo.

Žofia Bartová, 4. P

VIDA CENTRUM BRNO

Do Brna sme išli 26.10. Najskôr sme išli do planetária a potom do VIDA centra. Vo VIDA centre bola veľká zábava, bolo tam veľa atrakcií. Napr. vodná priehrada, ako sa môže loď dostať vyššie na vode, fotografická miestnosť alebo valec – odstredivka. Po príchode do VIDA centra sme išli na chemické predstavenie. Sledovali sme, ako traja študenti robili pokusy s héliom, teplým a studeným vzduchom, vyrábali sliz, robili chemické výbuchy, pomocou plynov menili hlas a používali laser. Na atrakcie sme mali potom ešte hodinu a skoro všetky sme si vyskúšali. Celý výlet do Brna sa mi veľmi páčil.

Teodor Malaschitz, 4. P

AKCIE MESIACA

BIENÁLE ANIMÁCIE

S našou pani učiteľkou Anikou sme my žiaci 3. Team išli v piatok 12. októbra na festival animovaných filmov z celého sveta pre deti – **XIV. Bienále animácie Bratislava**. Filmy premietali v kine Lumiére. V kine sme videli 11 krátkych animovaných filmov. Najviac sa mi páčil **film Mravec**. Film Mravec bol o mravcoch a ich ťažkej a usilovnej práci. Medzi mravcami bol jeden mravec, ktorý bol úplne iný ako ostatné mravce a chcel sa aj pohrať. Robil všetko inak ako ostatní a brzdil ich prácu. Pri ich hre však tento mravec náhodou prišiel na viaceré vylepšenia a zjednodušenie práce. Ostatným mravcom sa to veľmi zapáčilo a namiesto práce sa tiež začali hrať. Pri hre

nakoniec zábavnou formou urobili všetku prácu oveľa rýchlejšie ako dovtedy. Výlet sa mi veľmi páčil, ďakujem Anika, že sme tam boli.

Ondrej Margoč, 3. T

V piatok 12.10. naša trieda Pets išla na **14. ročník Bienále animácie Bratislava** do kultúrneho domu Zrkadlový háj. Tam sme sledovali detské filmy a hodnotili ich, podľa toho, ktorý sa nám najviac páčil. Boli tam filmy ako **Tučniak** (Nemecko), **Boxi – listy** (Maďarsko), **Vrkoč a pán Nespavosť** (Lotyšsko), **Konigiri-kun a športový deň** (Japonsko) a mnohé iné. Filmy trvali 3 – 15 minút a spolu asi hodinu. Po skončení premietania všetkým deťom rozдали papiere s názvami filmov a ceruzky. My sme potom označili film, ktorý sa nám najviac páčil. Ja som označila film **Vrkoč a pán Nespavosť od Edmunda Jansonsa**. Keď sme dohlasovali, dali sme papiere do pripravenej škatule. Pri východe sme si mohli zobrať odznak Bienále na pamiatku. Bol to super zážitok a teším sa už na budúci rok.

Zuzana Vedejová, 4. P

NA VYUČOVANÍ

Trieda TEAM vyrobila k oslave 100. výročia vzniku ČSR znak ČSR republiky - známeho leva metódou Pop Art, ktorou sa preslávil Andy Warhol. Podklad bol farebný, leva zo zástavy sme si vystrihli a samostatne vymaľovali podľa vlastnej fantázie. Nakoniec sme ho nalepili na papier. Po uložení týchto obrázkov sme vytvorili naše Pop Art dielo.

Team

NA VYUČOVANÍ

LÚČNICA

Koncom októbra sme boli s Vierkou, Magdalénkou a našimi rodičmi na večernom predstavení *Umeleckého súboru Lúčnica*. Program sa volal *Z tvorby prof. Štefana Nosáľa*. Program bol venovaný jeho nedožitým 91. Narodeninám a vzniku Československa. Tanečníci krásne tancovali, muzikanti rezko hrali aj speváci boli dobrí. Sedeli sme úplne vpredu, takže sme všetko dobre videli. Nemohlo sa fotiť, preto sme nakreslili naše zážitky.

Words

NA VYUČOVANÍ

V minulom čísle sme sa venovali prevažne 100. výročiu založenia Československa. Mali ste možnosť vidieť práce náš žiakov 1. stupňa. My druháci sme robili projekt *Spomíname na našich predkov*. Toto je jeho konečná podoba.

Words

ROZHOVOR

ROZHOVOR S MONIKOU KAKASOVOU

Aj do triedy Pets prišla nová asistentka učiteľa. Hoci je mladá, postavou nižšia, vie byť rázna a vyžaduje dodržiavanie pravidiel v triede. Svojich žiakov, ako sa dozviete v rozhovore, má rada. Je to Monika Kakasová.

Monika čím si chcela byť, keď si bola malá?

Keď som bola malá, mojím snom bolo pracovať v banke. Vždy som túžila robiť niekde, kde by som sa mohla pekne obliekať, nosiť sukne a topánky na opätkoch.

Prečo si sa rozhodla pracovať práve s deťmi?

Od svojich 15-tich rokov robím animátorku u Saleziánov, kde som začala pracovať s deťmi a veľmi sa mi to zapáčilo. S deťmi pracujem veľmi rada, pretože mi dodávajú veľa radosti a páči sa mi ich úprimnosť. Práca s deťmi ma aj veľa naučila. Naučila ma nezištnosti a najmä zodpovednosti.

Ako sa ti páči práca v našej škole?

Veľmi sa mi tu páči. Mám veľmi rada svoju triedu Pets – teda vás a je mi tu s vami dobre. Mám tu super kolegyne a kolegov, takže chodiť do tejto školy je milá povinnosť.

Poznala si sa už predtým s niekým, kto učí na tejto škole?

Nastupovala som sem spolu so Simonkou, takže som vedela, že tu budem mať niekoho, koho naozaj poznám. Ale poznala som aj jednu pani učiteľku, ktorá učí na druhom stupni, vlastne to bolo tak, že keď som povedala mojim kamarátom, že nastupujem do tejto školy, tak mi povedali, že tam pracuje aj Alžbetka, s ktorou sa isto skamarátim.

Aký šport máš rada?

K mojim obľúbeným športom patrí bedminton, plávanie a veľmi rada chodím v poslednej dobe

ja jogu. ale mam rada aj skupinové športy a mojím najobľúbenejším je futbal.

Čo najradšej robíš vo voľnom čase?

Voľný čas rada trávim s mojou rodinou a priateľmi. Rada si chodím aj zašportovať alebo si zahrať nejaké spoločenské hry s kamarátmi. Vo voľnom čase sa venujem aj animátorstvu v Saleziánskom centre a robím aj malé účtovníctvo. Ale najradšej si vo voľnom čase rada pozriem dobrý film alebo prečítam kvalitnú knižku.

Keby si nebola učiteľkou, čím by si chcela byť?

Keby som nebola učiteľkou, chcela by som robiť asi niečo v oblasti eventu. Veľmi ma baví organizovať rôzne akcie a hlavne ma baví práca a komunikácia s ľuďmi. Momentálne popri práci študujem aj manažment na UK a po ukončení štúdia by som sa chcela možno venovať niečomu podobnému.

Aké knihy najradšej čítaš a čo by si nám odporučila?

Ja mám najradšej knihy, ktoré majú nejaký pekný dej. Mám v obľube romány, ale aj životopisné príbehy. Vám by som chcela odporučiť, aby ste veľa čítali. Je to veľmi prospešné, lebo vám to obohacuje slovnú zásobu a zároveň vo vás prehľbuje predstavivosť. Čítajte, čo vás baví, či už sú to superhrdinovia, princezné alebo Grázlik Gabo. Je len na vás, čo sa vám zapáči a prehľbi vo vás túžbu po čítaní.

**Ďakujeme za rozhovor.
Rozhovor pripravili Pets.**

POKEC SO ŠTVRTÁKMI

Čím je pre teba jeseň – toto ročné obdobie – zaujímavá, čo sa ti najviac na jeseni páči a prečo?

Leo L.: Najradšej na jeseni mám, že sa ide znova do školy, lebo mi už chýbajú kamaráti.

Bruno K.: Na jeseni mám rád Halloween, lebo je v škole halloweenska párty, na ktorej je super disco a super jedlo.

Sofia K.: Mám rada, keď opadávajú listy, ktoré sú rôznofarebné, lebo ich vyhadzujem do vzduchu a vyberám najkrajšie.

Zuzka V.: Na jeseni mám rada to, že nie je teplo ani zima, dá sa opekať, mám narodeniny a hlavne preto, lebo celá krajina je v odtieňoch žltej a hnedej farby.

Michal F.: Na jeseni mám najradšej to, že je Halloween a môžem sa šermovať so spolužiakmi.

Šimon J.: Na jeseni mám najradšej to, že sa pekne farbía listy. Páči sa mi to, pretože celá príroda je pekná farebná.

Žofka B.: Na jeseni mám najradšej Halloween u nás na chate a to, že mám narodeniny. Na Halloweene je zábava a môžeme byť dlho do noci hore. Na narodeniny mám vždy oslavu a prespávačku s najlepšimi kamarátmi a rodinou.

Lukáš V.: Na jeseni mám najradšej prírodu, lebo vždy zahrá takými farbami, ktoré cez rok na stromoch nevidíme. Jeseň mám rád aj preto, lebo 18.10. mám meniny a 27.10. mám narodeniny.

Lukáš M.: Najradšej mám to, že môžem chodiť do prírody preto, lebo na stromoch aj na zemi sú farebné listy a nie je tak horúco ako v lete.

Mia V.: Na jeseni mám najradšej, keď padajú listy, lebo sú pekné a pestrofarebné a môžem zbierať gaštany a moja najlepšia kamarátka Zuzka má narodeniny.

Sophia P.: Na jeseni mám najradšej výrazne viditeľné a citelné javy. Mám rada zmeny. Páči sa mi aj to, že je Halloween. Môžem niekoho vystrašiť. Tak isto sa môžem tešiť na Ježiška.

Lukáš H.: To, že sú farebné listy, pretože sú potom pekné stromy a to, že nie je ani veľmi zima a ani veľmi teplo, pretože môžem byť dlhšie vonku.

Miriam Z.: V jeseni mám narodeniny, mám ich rada a každoročne sa na svoje narodeniny teším. A ešte púšťanie šarkana, to je bomba. Nie je tak horúco ani zima a dá sa pozorovať, ako sa mení príroda.

Juraj K.: Ja mám na jeseni najradšej, že sú listy farebné. Ešte mám rád, že je Halloween a môže snežiť. Lebo mne sa páčia tie farby na listoch a na Halloweene sa môžem zabávať.

Jerguš K.: Jeseň nie je moja najobľúbenejšia, ale rád sa pozerám, ako padajú listy alebo mi šuštiť pod nohami. Rád zbieram hrozno u otca môjho kamaráta a rád sa hádzem do lístia.

Bruno G.: To, že sú pekné farebné listy. A preto, že moja obľúbená farba je oranžová a hnedá. Ešte mám rád bicyklovanie, chodím na hrádzu. Vozím sa aj na skateboarde. Toto sa mi na jeseni páči.

Bruno U.: Že padajú listy, a že je škola, a že bol Halloween, a že o chvíľu sú Vianoce.

Teodor M.: V jeseni najradšej zbieram gaštany, lebo z nich môžem robiť postavičky a robiť s nimi príbehy a hrať sa s nimi.

Roman Z.: Na jeseni mám najradšej, že listy opadávajú a menia svoju farbu. Lebo do nich môžeme skákať.

Estelle S.: To, že mám narodeniny a že je Halloween. To, že padá lístie a gaštany. Keď mám narodeniny dostanem veľa darčiekov. Keď padá lístie, pomáham starým rodičom a dostanem peniaze.

VYREZÁVANIE TEKVÍC A HALLOWEEN V ŠKD

sme si na seba šál, rukavice a čiapku. Vtedy sme mohli zjesť čokoládu, dokým niekto iný nehodil šestku. Veľmi sa mi to páčilo.

Lukáš Paľa, 3. T

ČARODEJNÍCKE KLOBÚKY

Raz v stredu v ŠKD sme vyrábali čarodejnícke klobúky. Najprv sme si vystrihli kúsok papiera. Ten nám Simonka zrolovala. Potom nám dala maketu kruhu. Simonka nám odmerala hlavu a vystrihla nám to. My sme si maľovali klobúky. Keď sme domaľovali, tak sme to zlepili. Klobúk bol hotový. Veľmi sa mi to páčilo. Teším sa, kedy budeme zasa niečo vyrábať.

Patrik Reiprich, 3. T

ČESKOSLOVENSKÍ ŠPORTOVCI STOROČIA

Medaily zo OH v Mexiku

Věra Čáslavská (*1942 - †2016)

- bola česko-slovenská športová gymnastka, trénerka a športová funkcionárka, sedemnásobná olympijská víťazka, štvornásobná majsterka sveta a jedináštnásobná majsterka Európy
- v roku 1968 bola vyhlásená najlepšou športovkyňou sveta

- na OH v Mexiku 1968 počas slávnostného hrania sovietskej hymny otočila hlavu smerom od súperky do zemi na protest proti okupácii Česko-Slovenska sovietskymi vojskami - tichý protest
- na OH v Mexiku sa rozobíjala s českým reprezentantom v behu Jozefom Valčíkom
- na Njickho OH ukončila svoju športovú kariéru

Zuzana Vedejová, 4. P

Ondřej Nepela

*22.1.1951 †2.2.1983

Ondřej Nepela začal korčuľovať keď mal sedem rokov. Chodil do kurzu, kde sa mali dieťa učili základným pohybom na ľade. Ondřej nemal výjimečný talent, bol však veľmi usilovný a poslúchal na slovo. V škole bol jednotka. Prvú zimnú olympiádu v rakúskom Innsbrucku absolvoval v roku 1964, mal iba 13 rokov a skončil na 22. mieste. V roku 1965 získal titul majtra Československa. Na XXI. zimnej olympijskej hre v Sapporo odohrával ako dvojnásobný svetový šampión a veľký favorit. Podtrhávajúci bol Vlado Džurilla. Jeho najslávnejšou úlohou boli tzv. povinné cviky, ledačné kruhy, kľúčky či rohovky. Po povinných cvikoch mal každý mástok, že sa mohol na ľade súťažiť po zadku. Okrem skvelých povinných cvikov vynikal eleganciou. Jedným nedostatkom - menší muzikálnosť. V príbehu hudby mali s trénerkou veľa starostí. Na majstrovstvách sveta v Bratislave v roku 1973 sa s akčiou činnosťou rozlúčil zladom. Neskôr si Ondřej Nepela splnil veľký sen, 13 rokov učil ako tréner v americkom ľadovom novom Hladovom on Ice. Je to miesto ako Cirque du Soleil na ľade. Zároveň bol učiteľom trénerom. Bol očený titulom športovec 20. storočia na Slovensku. Jeho meno má zimný štadión v Bratislave. Každý rok sa v Bratislave koná medzinárodná krajsokoliarovská súťaž Ondřej Nepela Trophy, ktorú 26. ročník sa začína práve dnes 22. 9. 2018. Ondřej Nepela je olympijský víťaz zo Sapporo v roku 1962, 3-násobný majster sveta zo rokov 1971-1973 a 5-násobný majster Európy zo rokov 1969-1973.

Mia Vilimová, 4. P

ČESKOSLOVENSKÍ ŠPORTOVCI STOROČIA

Vladimír Dzurilla

bol brankár na ktorej sa nezabúda

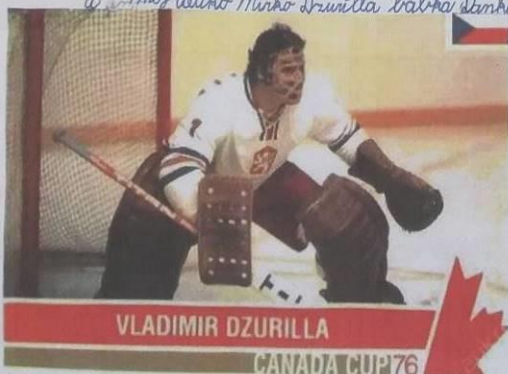
Vladimír Dzurilla je legenda medzi slovenskými brankármi. Bol považovaný za svojho študenta, ktorý dokázal preniesť na celú svoju tímu. Mal britanský vplyv, svoj štyl, vlekavú rýchlu lapačku a veľkú mieru. Vďaka týmto vlastnostiam dosiahol dokonalú úroveň majordany aj v tých najťažších situáciách. Počas svojej kariéry reprezentoval Československo 172-krát, odchytal 571 zápasov počas 19 sezón. Titul MS získal v rokoch 1977, 1976, 1972, striebro z MS získal v rokoch 1968, 1969, 1965. Bronz z MS získal v rokoch 1970, 1969, 1964, 1963. Striebro zo ZOH získal v roku 1968. Bronz zo ZOH v rokoch 1972 a 1964. Čo vtedy pochopilo, že počas hraní na ľadových matracoch. Sloveju ľad odložiť na ľad, ktoré sa premieňalo na vlastnú matracu. Pred posledným zápasom s Rusmi mu povedali „áno“ svojej maskarujúcej manvielke. Dzurilla potom ju spole so svadobčom ušiel na svadobný stôl, aby si v ten deň odchytal dve finálne zápasy a následne sa opätovne vrátil na vlastnú svadbu. Dokončil porušenie od štyroch tímov NHL, ktoré odmietol. Bol som pamätám na zápas spravil Dzurilla s majordankom Vochonom hráme kanarské gestá. Vymenili si domy. Slovensko, ale aj celý hokejový svet 27. júla 1995 mečabang soku. Jedným z najväčších hokejstov histórie stadol Vladimír Dzurilla mal medailových 53 rokov.

legendárna maska Vlada Dzurilla

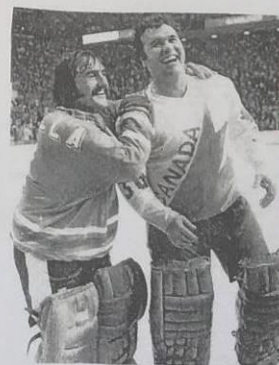

rodinné stretnutie: sestry Vlada Dzurilla Verka a Mária, otec Minho Dzurilla, matka Danka

VLADIMIR DZURILLA

CANADA 1976

V roku 1976 Československá reprezentácia v bránke s Vladimírom Dzurillom získala titul majstrov sveta a do ďalších hokejov cestovali ako svetoví šampióni. Na pozdružaní sa stretli s najlepšími tímami: Kanadou, ZSSR, USA, Sovietskym zväzom a Československom. Hráči veľkí, rýchli, silní a starší NHL sa mediodávali presadiť cez nepriateľov: chytajúceho slovenského brankára, ktorý zmeškal 29 striel.

Lukáš Dzurilla, 4. P

NÁSTENKA

Adela Urbanová, 2. W

Zora Vršanská, 2. W